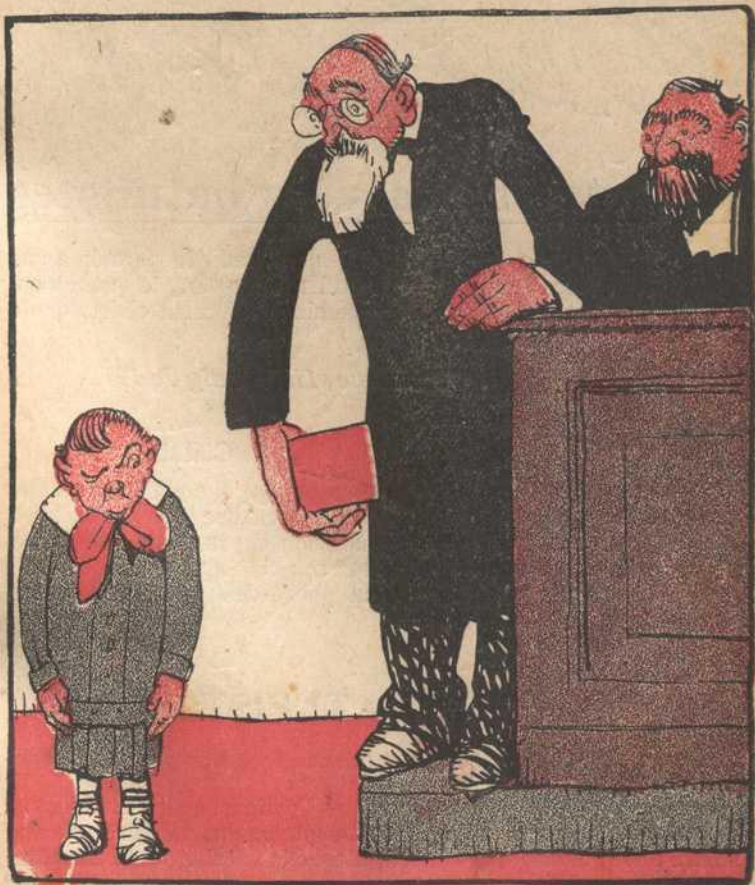

JOE NI PATUFET

LLISSÓ DE BOTÀNICA

- Veyam si sabs dirme quan se poden menjar les maduixes.
- A la tarda, que la mamà no es a casa y no's pot veure.

Una carta oberta a les patufistes

A VUY jo callo — y ho faig ab gust — pera cedir la paraula a una apreciable senyoreta, llegidora de EN PATUFET, la qual ha enviat al director d'aquet periòdich la comunicació y carta oberta que a continuació reproduim:

Barcelona, 11 de maig de 1912

Sr. Director del PATUFET

Ciutat

Molt senyor meu: Espero de la seva bondat que publicarà, en el periòdich que tan dignament dirigeix, l'article que li envio. L'estich tan agraïda a n'aquest Institut, que no puch expressarli la meua admiració d'altra manera que escampant el seu nom als quatre vents.

Suposant que veurè satisfet el meu pobre desitg, resta de vostè segura servidora,

MARGUERIDA

PERA LES PATUFISTES

Sobre l'Institut de Cultura y Biblioteca Popular pera la Dòna

Suposo, volgudes llegidores, que totes l'estimeu molt a Catalunya, ¿no es veritat? ¿No us recordeu de l'exemple que us va donar d'amor a la nostra terra, el senyor Fàbrega, d'aquella catalaneta de Lima, no fa gaires setmanes?

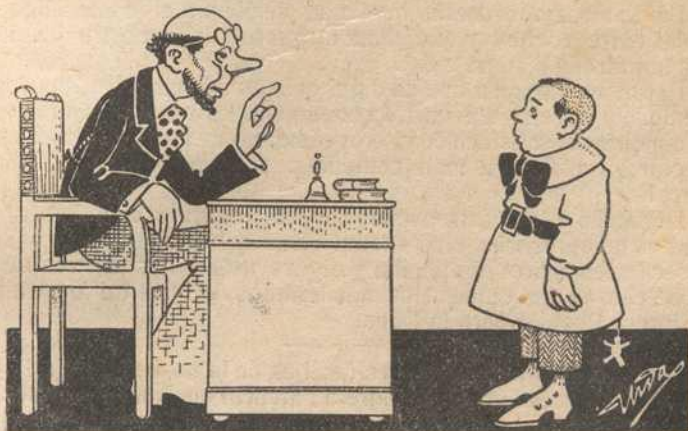
Catalunya procura per tots els medis possibles que'ls seus fills d'avuy, nens encara, siguin els homes de demà, forts y valents.

Per això's val de distingides personalitats que procurin el vostre benestar. Ab tal motiu crea associacions que us eduquin y us posin en condicions d'ésser bones mestresses de casa, y una d'aquestes institucions, dignes d'aplaudiment per tots conceptes, es l'Institut de Cultura y Biblioteca Popular pera la Dòna.

¿Qui s'atrevirà a dir que a Catalunya no tenim obres de cultura, quan al carrer d'Elisabets hi ha una joia, digna del poble català y que honra a nostre país? ¿Qui diria que dintre d'aquelles velles parets tinguin les noyes un hostatge tan hermós, unes persones tan dignes de lloansa que s'ocupin del nostre pervindre ab un amor y sollicitut verdaderament maternals?

Permeteume, xamoses llegidores, que us ne dongui algunes instruccions d'aquesta casa.

Hi ha socies de nombre y socies protectores. Les protectores satisfàn la quota de desde una pesseta per amunt. Les de nombre, ab la mínima quantitat de *deu cèntims al mes*, tenen a la seva disposició la Biblioteca circulant, que'ls permet endursen a llur casa'l llibre que a n'elles els agradi, firmant un taló ab el qual sè comprometen a tornar el llibre sense cap desperfecte. Abans de tornar el llibre a la Biblio-

- Veyam si sabs anomenarme un animal feli.
- Un gat.
- Un altre animal feli.
- Una gata.

teca'l passen per un forn de desinfecció. Hi ha Borsa de treballs manuals, ab mostres de treballs de totes menes, podent treure les que a n'elles els convinguin. També tenen una esplèndida colecció de figurins de totes lleys. Cada diumenge poden encarregar dos croquis a les senyoretes que's cuiden de la dita secció de figurins.

S'ha obert no fa molt temps una Borsa del trevall, podent col·locarse totes les que ho desitgin y siguin aptes pera ferho. Hi ha classes de francès, anglès, alemany, aritmètica, comers, gramàtica catalana y castellana, taquigrafia, dactilografia, art aplicat y manufactures artístiques. Els professors de les classes també hi contribueixen molt al millorament de les associades. Paguen sols en qualitat de matrícula 5 pessetes.

Està oberta de 10 a 12 del matí y de 4 a 6 de la tarda'ls diumenges, y de 10 a 12 del matí y de 6 a 9 de la nit els dies feiners.

Donya Francisca Bonnemaison de Verdaguer n'es la presidenta d'aquest hermós casal. Dels demés càrrechs n'estàn encarregades senyoretes de tanta bondat com la seva presidenta. Considerantho l'altre dia y mirant ab quin amor tracten a totes, ab aquell somriure ple de bondats, els ulls se m'ompliren de llàgrimes, y dant gracies a Deu, que ha posat sobre la terra àngels que vetllin per la dòna, me va semblar que tanta abnegació bé mereix un premi.

La xamasa Moreneta, qual niu, semblant al d'una àliga, està penjat entre roques, y que dòna la guardia a la nostra Catalunya, n'es la patrona d'aquet casal.

Patufistes: ¿voleu que us digui quin es un dels premis que mereixen aquets àngels? La vostra cooperació. La vostra pesseta mensual les omplirà de satisfacció, y, creyeume, no us ne sabrà greu, no, ans al contrari, n'estareu molt contentes. ¡S'hi respira tant d'amor allí dintre!

Diguèuho a les vostres mares, y estich segura que elles, no solament us ho aprobaràn, sinó que, al veure que us posarà en condicions de ser bones mares de familia y dignes mestresses de vostra casa, també elles seràn entusiastes admiradores de l'Institut de Cultura y Biblioteca Popular pera la Dòna.

Queden satisfets els lloables desitjos de la nostra entusiasta comunicant, no sols pera correspondre a l'atenció que's mereix y pera contribuir a la divulgació de que es digna l'obra d'alta cultura y d'acció social que realisa'l benemèrit Institut de referencia, sinó per altra rahó tan poderosa com aquelles, com es l'edificant exemple que dòna la senyoreta autora dels documents transcrits, manifestant el seu reconeixement pel bé que li ha sigut fet; virtut aquesta, desgraciadament, no gaire sovintejada en els nostres dies.

Es per aquet motiu que no sols felicitem molt coralment a la gentil patufista pel seu acte nobilíssim, sinó que'ns felicitem a nosaltres mateixos per haverli pogut donar medi de manifestar públicament els delicadíssims sentiments de la seva ànima agrahida.

ABECÉ

Inventari curiós

En l'arxiu notarial d'una població catalana hi figura un inventari d'efectes d'un testador que, essent poeta, per lo vist, va voler expressar en vers la seva darrera voluntat.

Diu aixís el curiós document:

Deixo al meu fill primogènit,
Pau Requessens y Balat,
la casa ahont visch, sis mojudes
de terreno de secà,
la vinya gran y cent unses
en or, comptants y sonants.
En concepte de llegítima,
a la noya pervindran:
trescentes lliures, les hortes
que toquen al rieral
y a més els següents efectes

que aquí's van anomenant:
un armari de noguera,
sis cadires, un mirall,
una calaixera nova
y dos llits de pots y banchs,
sis llensols, tres estovalles,
dos matalassos dels grans,
quatre mocadors de seda
y dotze més de moçar.
A més senyalo vint duros
per pagar els funerals
y igual quantitat per misses,
que dirà mossèn Bernat,
pel perdó de l'animeta
d'aquet que's signa aquí baix.
Ho firma en Vilabajoca
a trenta del mes de maig
de l'any mil vuitcents seixanta,
Roch Requessens y Reixach.

Per la copia,

NVIC

El Suplement d'En Patufet corresponent al present número publica'l catorzè folletó de la graciosíssima y interessant novel·la "Aventures den Bolavà en el país dels xinos", ab totes les peripecies que va passar l'intrèpit Bolavà.

En Rampinya té set

EN Rampinya anava de camí. Per la carretera feya un sol d'aquells que estabellen, y entre això y el tip de butifarra que s'havia fet, en Rampinya comensà a sentir una set abrusadora.

Ab l'esperansa de trobar una font, anava caminant carretera enllà, però la font no apareixia per enlloch.

Si vosaltres, lectors meus, heu patit de set alguna vegada, ja compendreu el suplici que passava en Rampinya, sobre tot tenint en compte que la calor apretava de valent.

En el seu intern, en Rampinya comprenia que aquella gran set que sentia no era altra cosa que un càstich de Deu, ja que, atipantse de butifarra, havia comès el pecat de gola.

Ab aquets pensaments ja's penedia d'haver abusat tant de la golafreria, y fins se feya bons propòsits de no tornarhi may més, quan al davant seu va veure un carro que anava en direcció a la vila.

Fent un esforç va posarse a córrer pera atrapar-lo, pensant que'l carreter potser portaria aigua.

Quan va atrapar-lo li va dir:

— Escolteu, bon carreter: ¿no tindreu pas un xich d'aigua?

— No, noy, no'n tinch. ¡Oh, y ara que me'n adono! ¡Tu ets en Rampinya!

— Sí senyor que ho sóch.

— ¡Ah, tu ets aquell

pillet que'n fas de totes! Vés, vés, noy, y si tens set, passa'tela. —

Tot contristat quedà en Rampinya, pensant:

— M'està bé. Tothom ja'm coneix per pillet. Això no pot anar. Hauré de mirar de fer bondat.

Però, tot fentse aquets bons propòsits, va adonarse de que'l carro anava tot carregat de bots de vi.

— Ah, si jo podés... —

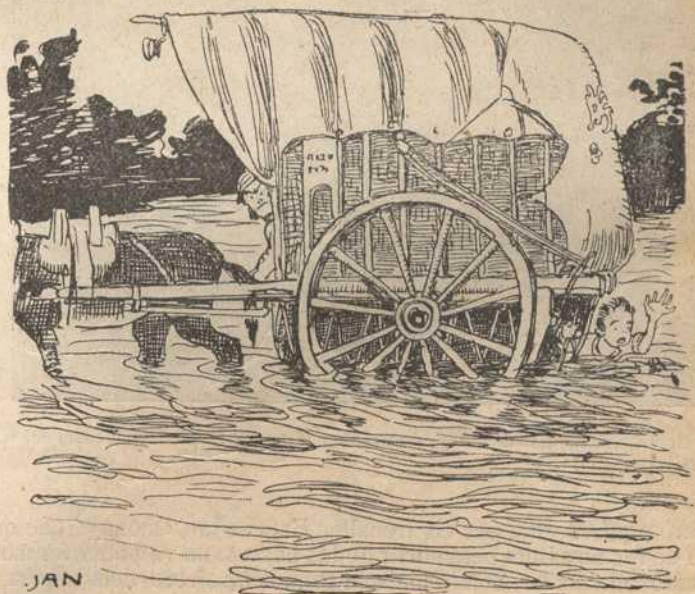
Y abans de formular la seva intenció, va veure que'l carro era d'aquets que porten bosses en sa part inferior, o siga dessota'l carro, entre les rodes.

Al veure allò, tot seguit el varen dominar els mals instints, y ama-

gantse cautelosament, va ficarse dintre de les bosses del carro, ben agegut, perquè no podia estarhi d'altra manera.

No's pot pas dir que hi estigués molt tranquil allí dessota, perquè ademés de l'incomoditat, temia a cada instant ésser vist pel carreter, en qual cas no haurien pas sigut poques les garrotades que se n'hauria emportat.

Però lo que li interessava de moment era poder beure, y treyentse un ganivetet de la butxaca, va fer un foradet en un dels bots de ví que li venien damunt meteix de la boca. Y comensà a traguejar ab la major afició y ab gran delícia.

Quan ja va estar satisfet varen venir els apuros. Vès còm s'ho arreglaria pera tapar aquell forat. Ab la por de que'l vi's vessés, tot rumiant el medi de taparlo, anava xerricant. A l'últim se li va ocórrer taparlo ab una boleta de paper, y ho logrà, però com que mentres va durar l'operació ell anava bevent, es de suposar que l'atrevit Rampinya quedà com una sopa.

Un cop llista l'operació, ja no pensà més que en fugir, perquè si'l carreter l'atrapava allí dessota, de segur que no li deixaria pahir bé la racció de ví que havia beguda.

FESTA D'EDUCACIÓ FÍSICA

Els alumnes de les Escoles Pies de Barcelona efectuant exercicis al camp del «Club Deportivo Español».

Però aquí varen ésser els treballs. Estava tan «mona», que quan probà de fer un esforç pera sortir de les bosses, no va poder fer moure ni brassos ni cames. Sols tenia una gran sòn, efecte dels vapors del vi, que li havien pujat al cap.

Calculeu el seu espant, aleshores. Ja's veyia al carreter empunyant la tralla y doblegantlo a xurriacades. ¡Aquell martiri era pitjor que'l de la set!

En Rampinya comprenia que'l perill no era lluny, porque per poch que'l carreter se girés, era segur que s'adonaria d'ell.

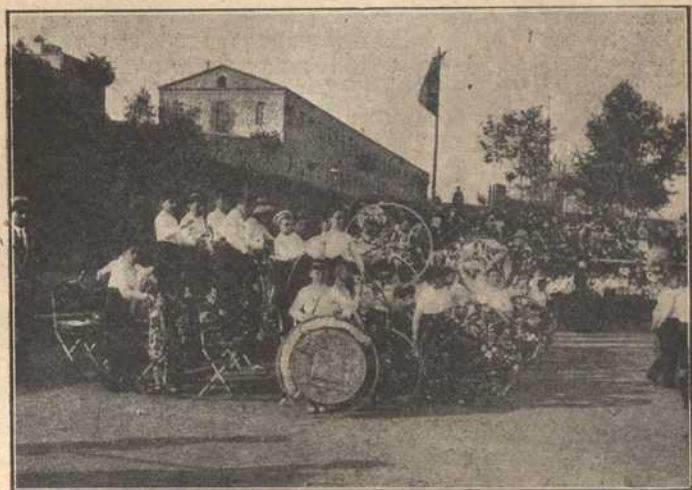
Entretant, la sòn s'anava fent més invencible, però en Rampinya feya tots els esforços imaginables pera resistirla, ja que si s'hagués arribat a adormir era segur que no s'hauria despertat fins l'endemà.

Tot d'una sentí la veu del carreter que animava al cavall, com quan ve una costa. Després sentí com el carreter s'enfilava dalt del carro.

— ¡Ara sí que estich perdut! — pensà.

Y probà de fer nous esforços pera sortir d'allí dintre y fugir.

FESTA D'EDUCACIÓ FÍSICA

Grupo de nens que prengueren part en la carrera de cèrcols adornats, en la festa de les Escoles Pies.

(Fots. de Baguñà y Cornel.)

¡Però que es cas!

El cap li rodava y les mans y cames no volien obehir-lo.

Ja's veyà descobert, quan, tot de cop, va sentir una mullena fresca als seus darreres. Després ja va passar de mullena. Allò va ser un bany complet. El carro atravessava una riera, y les bosses arrossegaven dins de l'aigua, cobrint tot el cos den Rampinya, cap y tot.

Ell, que tant havia desitjat l'aigua, si's descuida s'ofega.

Però lo que es mal per una banda, es bé për l'altra, puig com que'l millor remey pera'ls beguts es ferlos pendre un bany general, el que va pendre en Rampinya va produir els més benèfichs efectes, fentlo aixiribir instantaniament y aclarintli les espesses boires del seu cap.

Gracies a n'aquet bany impensat, va poder valdres pera sortir d'aquelles bosses, d'ahont se creya que tindrien de trèurel a garrotades.

Quan el carro fou a l'altra banda de riera, en Rampinya sortí,

acclarit del tot, y sense ésser vist del carreter, va arrencar a córrer en sentit oposat al del carro.

Com que anava molt xop, va ageures en un camp pera que'l sol se cuidés d'aixugarlo, y allí quedà adormit com si rès hagués passat.

Al despertarse, recordant lo que li havia succehit, va dirse:

— Tinch més sort que no mereixo. —

Y, com sempre, se proposà esmenarse y ésser bona persona... fins que trobés una nova ocasió pera fer una nova picardia. — J. M. F.

L'última moda

Adjuntem avuy dos trajos pera jovenetes de poch anys. L'un es de tafetà brillant, ab mànegues de punt y puntes, y de seda l'altre, ab flech de boles. Tots dos són escayents y d'elegancia exquisida. Les nostres llegidores segurament agraïràn aquesta deferencia nostra, que procurarem repetir en cada època d'entrada a una nova estació.

Retalls de tot arreu

En Rafel, que té la mala costum de retirar a altra hora, malgrat els prechs de la seva costella, se la troba un vespre a les tres de la matinada, vetllant, asseguda en un sillonet, tot fent la enfadada.

— ¡Ola, Roseta!... (*Silenci de ella.*)

— Fa mala nit avuy. (*Més silenci.*)

— ¿Per què no't ficaves al llit? (*Silenci sepulcral.*)

En Rafel deixa de parlar y, obrint l'armari ab mirall, comensa

EXPOSICIÓ D'HIGIENE ESCOLAR

Instal·lació de l'Institut de Cultura pera la Dona. Una altra de les instal·lacions més notables de la Exposició, que, junt ab les que ja vàrem publicar y altres que publicarem, seràn premiades ab grans premis d'honor.

En l'adjunta fotografia s'hi veu en primer terme'l gran mapa en el que hi ha col·locat a cada país una parella de nines ab el trajecte típic de la terra.

a buidar calaixos y més calaixos
ab estoica calma.

Per fi, quan la cambra està feta
un campo de Agramante, de camises,
llençols, calçotets, etc., la Roseta,
que ja no pot més, picant de peus li crida:

— Però ¿què vols? ¿Què busques ara?

— ¡Gracies a Deu, dòna! La teva veu buscava, que no la trobava enlloch. —

En un restaurant:

— Mosso, una truita.

— ¿De què la vol, d'ous o de riu?

— Tant se m'endona d'un aucell com d'altre, la qüestió es que sigui ab ceba.— SICA.

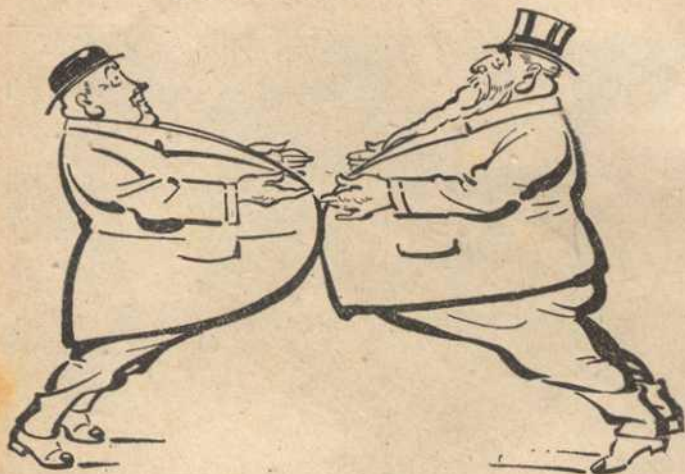
Acudit

Cert subjecte entra en un estanch y pregunta si tenen paquets d'arròs.

Y l'estanquer, ab aire de tranquil, li contesta:

— ¡Són pagant y no d'arròs! —
J. PORTELL MORENO

L'HISTORIETA A L'ESTRANGER

1. — Per mor de la llur gran panxa
no's poden ni saludà,

Cada hu cull lo que sembra

El rich don Pau, ab les sobres
que l'ensa del seu menjar,
podria ben atipar
a una dotzena de pobres.
Que això no són bones obres
s'ha atrevit a dirli algú;
mes ell contestà oportú
que li agraheix el consell;
prò que lo que no vol per ell
tampoch li plau per ningú.

Cansat el seu caixé un jorn
de sofisticques tramoyes,
li va tirar un feix de *joyes*
a dintre d'un encès forn.
Don Pau va tení un trastorn,
y el tresorer fou citat;
mes aquet digué al jutjat:

— Lo que no vulguis per tu,
no ho vulguis pera ningú.
El demandant m'ho ha ensenyat.—

Enviat per

NICK-PIÑOL

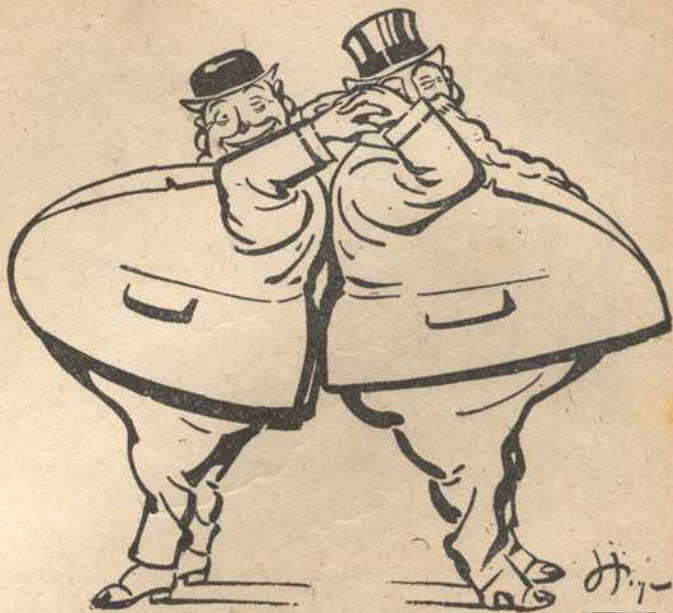

El petit Roser

L'Albert havia plantat en un
test un petit roser, que ell cuidava
ab molt de compte.

Cada tarda, quan l'aire de la
nit venia molt fort, ell tenia la
precaució de guardarlo en la seva
cambra.

Una vegada ell no va pendre

2. — y han de girarse d'espatlles
per poderse dar la mà.

aquesta precaució necessaria, perquè'l temps semblava calmat y dols, però a l'endemà, pel matí, les roses estaven florides per la gelada de la nit.

Reflexió.— Això no es pas solament per les roses, que una negligencia pot destruir el fruit de molts cuidados; les qualitats del cor y de l'esperit són també flors que exigeixen una constant atenció.

Traduit del francès per

ANTÓN GRIMALT

Faula

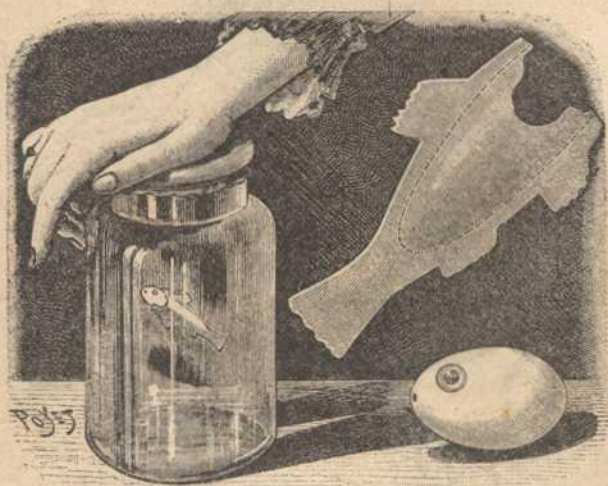
Un cavall jove no volia tirar; per lo qual se'n va anar cap a una terra molt llunyana de la nostra, ahont hi havia molt bona herba y no hi havia cap home; allí'l cavall hi estava molt bé: no tenia res que fer, no més que saltar per allí, menjar y dormir.

Però vingué l'hivern y's va trobar sense avals ni quadra, y allavors morí de fam y de fret.

Enviat per

JOSEPH SANGENIS

EL PEIX-SABI

Agafeu un ou cru y buideulo fent en abdós extrems un foradet. Bufant per l'un l'ou se buidarà per l'altre.

Dibuixeu sobre l'ou un parell d'ulls grossos ab un llapis negre. Tot seguit confeccioneu un sach de franela en la forma de l'adjunt dibuix. Dintre del sach hi posareu un petit lastre de plom. Coloquèuho dintre d'un pot ple d'aigua, y en la part superior del qual poseuhi una membrana que, apretantla ab la mà, fassí que'l peix pugí y baixí a voluntat dintre de l'aigua.

Totes les solucions. — Eugeni Vives, Lluís Carulla, germans Vives, Joan Guarro, Pere Rimblas, Joaquim Giralt, Ernest Puig, Maria V. Puig, germans Torrens, germans Borràs, Joan Busquets, germans Remus, Salvador Mestres, Pere Rius, Joaquim Llovet, Joan Rodríguez, Pepeta Vilalta, Esteve Bou, Artur Tintoré, Vicens Tort, Joseph García, germans Puigdomènech, Joseph A. Codina, Enrich Verdú, Manel Jaquet, Tomàs Armengol, J. Company, Joseph Piferrer, Albert Alsina, Camil Bas, germans Cabanes, Antoni Martí, Emili Codorniu, germans Casamitjana, Jaume Riera, Lluís Pardo, Joseph Sistané, germans Verdura, Teresa Moragas, germans Guarro, Carme Galve y altres.

Quatre solucions. — Ramón Bassa, Antoni y Mercè Betet, Lluís Recasens, Rosalia Martí, J. Ferrer, Antonieta Segura, germans Pont, germans Cercos, Joseph M.ª Cabanè, Joan Espinal, germans Carnicé, Joseph Torroella, Anita Valde, F. Castany, Joan Agelet, germans Boqueras, Magí Casanovas, Quimet Carbonell, Joseph Mitjavila, Joseph Palau, Joseph Torra, Corbella (Prats germans), Francesch Font, Alfons

Arbulo, Eusebi Solanich, Carme Arbulo, Ramón Carrera, Ramón Santaeugenia, Tomàs Esteve, Narcís Estany, Antón Carreras, Manel Caldes, Gabriel Torres, Maria Berbeta, Joan Deu, Pere Palà, Joan Galleu, Joan Flaqué, J. Viladoms, Felip Domingo Ramón, Francesch Vega, Joseph Benito, Joseph Morea, Ramón Montserrat, Joseph Tardà, germans Roca, Laura Puig, Manela Puigdomènech, Quimeta Perelló, Joseph Flaqué, Franciscuet Mulleras, Jaume Fontcuberta, Marguerida Sallent, Angeleta Masclans, Joseph Barta, Aureli Bisbe, germans Rocas, Joan Ribas, Enrich Sánchez, Jaume Bofill, J. D. de la Roche, Joaquim Ferré, Antoni Monrós, Albert Monrós, Manel Andrés, Pere Biosca, Paulina Llopart, Aurora Heras, Manel Romani, Miquel Trayter, germans Carbó, Peret Andrés, Joan Barrabès, Romà Andrés, Andreu Vidal, Joseph Coll, Joaquim Munné, Mercè Mora, Joseph Mestre, germans Pla, Joseph Llasat, Antonet Canadell, Fidel Puig, Joseph Gascón, germans Castillo, germans Sabaté, Maria Fortic.

Tres solucions. — J. Llena, Miquel Riera, Ramón Serra, Antoni Borrell, Joseph Odina, Enrich Martín, Joseph Benito, Ricart Paradell, Tomàs Morató, Alfret Aladreu, Francisco P. Morante, germans Magrans, Manel Carbonell, Erminia Franquesa, Eugeni y Anita Colomer, germans Montaña, germans Dolcet, Teodor Pericas, Alfret Blanco, Ramón Segarra, Dolors Romeu, Candelaria Prats, J. Maurici, Isidre Albarreda, Narcís Colomer, Antoni Ascencio, germans Pobill, Amadeu Prunera, Antoni Closas, Ampar Esquirós, Enrich Valorino, germans Busqué, Oscar Monteys, M. Espel, Joseph Macià, Francisco A. Sala, Andreu Anglada, germanes Marcó, Joseph Menal, Isidre Vilà, Santiago Cardús, Anicet Calvo, Trinitat Vives, Joseph Pol, Manel Estruch, Ramón Folgueras, Jaume Fina, Joseph Pla, Manel Juncosa, Joseph Palau, F. Perelló, Jaume Cabús, germans Fernández, Ramón Biosca, Victoria Ferré, germans Sargas, germans Marxuach, germans Badia, germans Brangulí, M. y P. Boada, Rosa Juncosa.

Dues solucions. — Baltasar Gavalà, Francisco Rubio, Joseph M.ª Carol, Fortià Pujol, Joseph Rañé, Lluís Gonzalo, Joan Almirall, Dolors Vilarasau, Trinitat Moreso, J. Camps, Montserrat Castany, M. Peris, Germán Bayona, Pere Llubé, Julià Bertràn y germans Ernest de Vilà, germans Simón, Robert Comet, Vicens Campanyà, Joseph M.ª Bragulat, Joseph Rosés, Joseph Ordí, N. Vallvé, germans Martí, germans Lanfranco.

Una solució. — Francisco Masferrer, Pere Masferrer, Tereseta Suriñach, Joan Figuerola, P. Vallesera, Miquel Riera, Josep Soler, Germán Sebastià, Joseph Teixidó.

ENDEVINA, ENDEVINETA

XARADA

Una lletra es ma primera,
ma segona també ho es,
el tot es jòch, niu de fera
y també n'es temps de verb.

GUSTAU FERRER

SEMBLANSA

¿En què se sembla un fot-ballista a un
dependent de comers a la una del mitgdia?

FUGA DE VOCALS

B. p. ts x. l. r s. l' s. n. v. l
b. r. r. ROSA ARDERIU

ACRÒSTIC

A.
P.
A.
T.

Poseu una lletra en cada punt de mane-
ra que formin noms mitològics.

JOSEPH SANGENIS

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN EL NUMERO ANTERIOR

A l'endevinalla popular: *La butxaca*. — A la conversa; *Moncada*. — Al geroglífich: *Doble gal*. — A la fuga de vocals: *Qui més mira menys veu*. — A la semblansa: *En que hi han picadors*.

Redacció y Administració: Cardenal Casañas, 4 (Riera del Pi)

Fidel Giró, impressor, Valencia, 233. — Barcelona,

— La trobo cara aquesta gorra.

— Es l'últim preu; però com que veig que li agrada portarla tan torta...

... qu'edíssem aquestes dues... li faré rebaixa y podrà abrigarse l'altra meytat de la closca.